

РЕШЕНИЕ

№ 7721

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11388** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Тайгър Фарм“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от С. С. – Управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020003959-091-001/19.03.2021 г., издаден от Р. Г. Я., орган възложил ревизията и И. В. А., ръководител на ревизията, в потвърдената част с Решение № 1554/05.10.2021 г., издадено от ИД Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, относно определените задължения по ЗДДС за данъчни периоди: м. август 2017 г., м. септември 2017 г., м. декември 2017 г., м. март 2018 г. и м. декември 2018 г., вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 21 753.78 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 6 238.88 лева.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения ревизионен акт. Правят се възражения, че събраните по време на ревизионното производство доказателства следва да бъдат преценени в тяхната съвкупност, което не е сторено от ревизиращия екип. Позовава се на практиката на ВАС и СЕС. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не изпраща представител.

Ответният административен орган – Директорът на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., излага становище за

неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт, и да присъди разноски в полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - С.

Административен съд София – град, след като разгледа оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 08.10.2021 г. /л.19/. Жалбата е подадена чрез административния орган с вх.№ 53-04-864 на 22.10.2021г. /л.13/, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020003959-020-001/02.07.2020 г. /л.292-293/, издадена от И. М. Р., на длъжност Началник – сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], в качеството му на заместник на Р. Г. Я., на длъжност Началник – сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], определен със Заповед № РД-84-2200-520/23.06.2020г. на Директор на ТД на НАП [населено място] и Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.01.2017г. до 31.05.2020 г.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221020003959-020-002/25.08.2020 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност Началник – сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място] /л.294-295/ към ревизирания период за установяване на задължения за данък върху добавената стойност е включен данъчен период от 01.06.2020 г. до 31.07.2020 г.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със ЗИЗВР №Р-22221020003959-020-003/25.08.2020 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност Началник – сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място] /л.296-297/ е определено ревизията да завърши до 11.12.2020 г.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221020003959-092-001 от 25.01.2021 г. е изготвен на 25.01.2021 г. и е връчен на ревизираното лице на 27.01.2021г. /л.98-314/. В срока по чл. 117 от ДОПК от страна на ревизираното лице не е подадено възражение срещу издадения РД.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221020003959-091-001 от 19.03.2021 г., е издаден на 19.03.2021 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път на 29.06.2021 г. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. С оспорвания РА на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС над декларираните в размер на 21 753.78 лв., ведно с начислените лихви за забава.

На жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, по фактури, издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД, „Бодибо 65“ ЕООД, „ПКС Фарма 911“ ЕООД и „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирия субект до Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 53-06-5514/12.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място].

С мотивирано Решение № 1554/05.10.2021 г. на ИД Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден в частта относно установените задължения за ДДС и лихви за данъчни периоди м. август 2017 г., м. септември 2017 г., м. декември 2017 г., м. март 2018 г. и м. декември 2018 г. – главница в общ размер 21 753.78 лв. и начислени лихви за забава по фактури, издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД, „Бодибо 65“ ЕООД, „ПКС Фарма 911“ ЕООД и „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД.

Ревизията е отказала право на данъчен кредит, както следва:

1. В размер на 9 546.78 лв., ведно със съответните лихви за забава за данъчни периоди м.август 2017 г. и м.септември 2017 г. по осем фактури, издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221020143028-141-001/28.10.2020г. На дружеството-доставчик е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № П-22221020143028-040-001/24.08.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания му срок не са представени изисканите му документи във връзка със спорните доставки.

В хода на извършената насрещна проверка е установено, че „ПКС Фарма 166“ ЕООД е отразило в Дневник за продажби за м. август и м. септември 2017г., фактури с получателжалбоподателя. Констатирано е още, че дружеството-доставчик е вписано в Агенция по вписванията, Търговски регистър на 16.06.2016 г., с капитал – 2.00 лв., код по Н. Група по Н.: 4773 Клас по Н.: „Търговия на дребно с лекарства и др.“; регистрирано е по ЗДДС на 13.12.2016 г. по избор и дерегистрирано на 02.05.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. След справка в ИС на НАП е установено, че в дружеството-доставчик не е имало назначени лица на трудов договор за периода – м.08.2017 г. и м.09.2017 г. и не са декларирани осигурителни вноски, нито са изплащани доходи на лица по извънтрудови правоотношения. Констатирано е, че дружеството-доставчик има само едно регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка към НАП за обект – Аптека в [населено място], [улица]. Съгласно извършената справка, ревизиращите се установили, за регистрираните данни от Z задачи за ФУ/ИАСУТД 3733799 от дата 01.08.2017 г. до дата 30.09.2017 г. няма отчетени обороти. Установено е още, че дружеството-доставчик има задължения към НАП – ДДС за внасяне по СД за периоди м. август 2017г. и м. септември 2017г., както и че същото няма декларирани покупки в подаваните дневници по ЗДДС, а единствените декларирани продажби са към ревизираното лице. Установено е, че дружеството-доставчик не е вписано в публичните регистри на аптеките, търговците на едро, производители и посредници при търговия с лекарства в Република България, достъпни на интернет страницата на Изпълнителната агенция по лекарствата. Освен това е констатирано, че заявлението за регистрация по ЗДДС на „ПКС Фарма 166“ ЕООД е подадено от упълномощено лице С. С. с пълномощно от 17.06.2016г. /един ден след регистрацията на дружеството-доставчик в АВ, ТР/, а това лице е едноличен собственик и управител на ревизираното дружество. Двете дружества са с едно и също седалище и адрес на управление – [населено място], [улица]. Прието е, че тези обстоятелства обосновават извод за свързаност между „ПКС Фарма 166“ ЕООД и

„Тайгър Фарм“ ЕООД.

От страна на ревизираното дружество във връзка с извършените доставки, в хода на ревизията е изискано да представи всички относими документи по отношение на същите, включително и писмени обяснения. От страна на ревизираното дружество са представени само част от процесните фактури, с приложени към тях фискални бонове и опис на лекарствени продукти към фактурите. Не са представени договори за доставка, транспортни документи, протоколи за приемо-предаване на стоките, заявки или поръчки на стока или други придружаващи документи.

В хода на Проверка по прихващане и възстановяване с УИН № П-22221017178549 /присъединени документи с Протокол КД-73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221020003959-П.-02/02.12.2020 г., л.430-496, т.П/ са представени: копия на Фактури № 0...09/29.09.2017г., с фискален бон към нея и опис на лекарствени продукти; №0...04/16.09.2017г., с фискален бон към нея и опис на лекарствени продукти; №0...07/24.09.2017г., с фискален бон към нея и опис на лекарствени продукти и № 0...05/19.09.2017г., с фискален бон към нея и опис на лекарствени продукти. От страна на ревизиращите е установено, че описите към фактурите съдържат по над 100 реда с различни видове лекарствени продукти със закупено количество от една до осемдесет броя. Установено е, че към фактурите не са приложени договори за доставка, заявки и/или поръчки за количествата лекарствени продукти по описите, като не са налични транспортни документи, приемо-предавателни протоколи и документи за произход на стоките

По отношение на представените в хода на ревизията фактури, заверени копия на съпътстващи документи към спорните фактури, органите по приходите са приели, че същите не доказват реалност на извършените доставки.

В обобщение, предвид изложените факти и обстоятелства, установени при прегледа на представените доказателства и на информацията, съдържаща се в информационната система на НАП, ревизията е приела, че доставчикът не е бил в състояние да извърши фактурираните доставки на стоки. С оглед установените обстоятелства, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

2. В размер на 4 380.00 лв., ведно със съответните лихви за забава за данъчни периоди м. декември 2017 г., м. март 2018 г. и м. декември 2018 г. по три фактури, издадени от „ПКС Фарма 911“ ЕООД. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективизирана в ПИНП №П-22221020201287-141-001/15.01.2021 г. На дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221020201287-040-001/04.12.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания му срок не са представени изисканите му документи във връзка със спорните доставки. В хода на извършената насрещна проверка е установено, че „ПКС Фарма 911“ ЕООД е вписано в АВ, ТР на 16.06.2016 г., с капитал от 2.00 лв., с вписана основна дейност по Н. Група Н.: 4773 Клас по Н.: търговия на дребно с лекарствени продукти и др. Заявлението за регистрация е подадено от упълномощено лице – С. С. с Пълномощно № 5412/17.06.2016 г., който е собственик на капитала на „Тайгър Фарм“ ЕООД. В тази връзка ревизиращите са приели, че двете дружества са свързани лица по смисъла на ДОПК. Констатирано, че липсват данни дружеството-доставчик да притежава собствени МПС. От проверка на интернет страницата на Изпълнителна агенция по лекарствата е установено, че дружеството-доставчик е разполагало с издадено Разрешение № АП-1454/27.03.2017 г. за търговия на дребно с лекарствени

продукти в аптека на адрес: [населено място], [улица], като разрешението е прекратено със Заповед №3.-27/17.01.2018 г.

Установено е, че дружеството е регистрирано по реда на ЗДДС на 21.11.2016 г. и дерегистрирано по ЗДДС на 26.09.2020 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От страна на ревизиращите органи е извършена в информационния масив на НАП, като е установено, че дружеството-доставчик в включило в Дневника си за продажби три броя фактури с получател ревизираното лице за данъчен период м. декември 2017г. и м. март 2017г., с предмет на две от фактурите – търговско оборудване, без конкретика какво представлява същото. От страна на дружеството-доставчик е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017г. и 2018г. Съгласно подадените ГДД, дружеството-доставчик не е разполагало с дълготрайни материални активи, каквото представлява търговското оборудване.

Установено е, че в „ПКС Фарма 911“ ЕООД е имало назначени на трудов договор пет лица за периода на декларираните доставки към ревизираното дружество от 29.12.2017 г. до 29.03.2018г. Констатирано е, че дружеството-доставчик има едно регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка с НАП за обект: Аптека, [населено място], [улица], както и че дружеството има задължения към НАП, включително за невнесен деклариран ДДС за периодите на издаване на фактурите към ревизираното лице – м. декември 2017 г. и м. март 2018 г. От справка за регистрираните данни от Z задачи за ФУ/ИАСУТД на проверяваното лице рег. № 3733820, от дата 11.12.2017 г. до момента, няма отчетни обороти, т.е по издадените фактури няма плащане в брой. Установено е още, че К. Д., която е едноличен собственик на капитала и управител на „ПКС Фарма 911“ ЕООД, е била едноличен собственик и управител на „ПКС Фарма 166“ ЕООД за периода от 16.06.2016 г. до 24.11.2017 г.

От страна на ревизираното дружество във връзка с извършените доставки, в хода на ревизията е изискано да представи всички относими документи по отношение на същите, включително и писмени обяснения. От страна на ревизираното дружество не се представени изисканите му документи, включително фактурите, издадени от дружеството-доставчик, платежни документи, договори за доставка, транспортни документи, приемо-предавателни протоколи, заявки или поръчки на стоки или други придружаващи документи. С Протокол № Р-22221020003959-П.-003/07.12.2020г. за присъединяване на документи от друго производство № П-22221018006963 са присъдени доказателства във връзка със спорните доставки /л.499-512, т.П/.

С оглед установените обстоятелства, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

3. В размер на 3 800.00 лв., ведно със съответните лихви за забава за данъчни периоди м.декември 2018 г. по една фактура, издадени от „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД, с предмет: „Търговско и складово оборудване по опис, с включена доставка и монтаж по договор от 03.12.2018 г.“

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективизирана в ПИНП №П-22220220143021-141-001/01.10.2020 г. На дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22220220143021-040-001/24.08.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания му срок не са представени изисканите му документи във връзка със спорните доставки. В хода на извършената насрещна проверка е установено, че дружеството-доставчик е вписано в АГ, ТР на 21.04.2015 г., с капитал в

размер на 500.00 лв., с вписана основна дейност по Н. Група Н.: 3730 Клас по Н.: търговия на дребно с автогорива и смазочни материали, регистрирано е по ЗДДС на 27.04.2015 г. и дерегистрирано по ЗДДС на 27.11.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От извършена проверка в ИС на НАП е установено следното: че дружеството-доставчик е включило в Дневник за продажби Фактура № 0...0782/03.12.2018 г. с получател ревизираното дружество за данъчен период м. декември 2018 г.; за същия данъчен период дружеството-доставчик няма декларираните покупки в подадения Дневник за покупки по ЗДДС; има подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за данъчен период 2018 г.; имало е назначено едно лице на трудов договор за периода м. декември 2017 г. – обслужващ персонал на бензиностанции.

Установено е, че дружеството-доставчик е имало фискални устройства: десет броя дерегистрирани ЕСПФ с нимоверна система за обекти за ТД с автомобилни горива и смазочни материали; един брой регистрирано ФУВАС – Фискално устройство за вграждане в автомати на самообслужване за автомат на самообслужване за продажби на стоки в [населено място]; два броя регистрирани ЕКАФП за обекти: Обект за ТД с автомобилни горива и смазочни материали в [населено място] и Обект за ТД с други стоки, неклассифицирани другаде в [населено място]. Констатирано е, че дружеството-доставчик има задължения към НАП в големи размери – за невнесен ДДС за периода на издаване на спорната фактура към ревизираното лице.

В хода на ревизията е извършена Проверка по прихващане и възстановяване с УИН: П-22221020095341/присъединени документи с Протокол КД-73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221020003959-П.-001/06.08.2020 г., л.365-402, т.ІІ/ и хода на ревизията от ревизираното лице са представени: копие на спорната фактура; Договор за покупко-продажба от 03.12.2018 г., сключен между „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД и „Тайгър Фарм“ ЕООД за доставка на специализирано търговско и складово оборудване, съгласно Приложение 1; Приложение 1 към договора – описа на оборудването: касови модули – 4 бр.; складови стелажи – 8 броя; офис бюра – 5 броя; стъклени гондоли – 2 броя; гондоли дървени рафтове – 3 броя; търговски стелажи – 6 рафта, 10 бр.; рекламни стопери – 6 бр.; складови стелажи – 12 броя и метална каса – 3 бр.; приемо-стелажи с гърбове – 2 бр.; хладилници – 2 бр.; Приложение № 2 - Приемо-предавателен протокол от 03.12.2018 г. След преглед на представените документи, ревизиращите са установили, че в Приложение № 1 към договора – опис на оборудването не са записани конкретни параметри и модели на доставяното оборудване, предвид че доставката включва едра бяла техника, както и касови модули. Прието е, че не е изяснено какъв модел са доставените на задълженото лице на 03.12.2018 г. касови модули, като е установено, че в този период ревизираното лице разполага с пет броя фискални устройства /две дерегистрирани към момента/ и три броя, от които въведени в експлоатация преди 03.12.2018г. и два броя въведени в експлоатация доста след тази дата – след м. юли 2019г. Посочено е от ревизиращите, че не са представени доказателства за кой обект на ревизираното лице е предназначено оборудването, както и че не са представени транспортни документи. От ревизираното лице не са представени и платежни документи за осъществено плащане, подадени заявки и поръчки към доставчика, копие на търговска кореспонденция, счетоводна справка за осчетоводяване на фактурата.

С оглед установените обстоятелства, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорната фактура.

4. В размер на 4 027.00 лв., ведно със съответните лихви за забава за данъчни периоди м. декември 2018 г. по четири фактури, издадени от „Бодибо 65“ ЕООД. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП №П-22221920143027-141-001/09.09.2020 г. На дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ

№ П-22221920143027-040-001/24.08.2020 г., връчено му на декларирания електронен адрес на 25.08.2020 г. В указания срок от страна на дружеството-доставчик са представени документи с вх. № 53-00-2129#1/03.09.2020 г. От страна на управителя на дружеството-доставчик е декларирано, че представляваното от него дружество осъществява стопанската си дейност чрез собствени и наети работници и активи. Посочено е още, че документите са отразени в счетоводните регистри, спазени са изискванията на ЗСч, ЗДДС и ДОПК, сделките са отразени по законен начин, разплатени са в брой и стоките са изписани по метода „средно претеглена“, отразен е положителен финансов резултат, подадени са регистрите към НАП. Представени са копия на спорните фактури, ведно с приложения към същите стокови разписки; дневни финансови отчети от 14.11.2018 г., 19.11.2018 г., 21.11.2018 г. и 23.11.2018 г.; Хронологичен регистър за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. за сметка „Клиенти“, „Тайгър Фарм“ ЕООД; СД по ЗДДС за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; Дневник за продажби от 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; Хронологичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г., кореспонденция 453/2; Хронологичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г., кореспонденция 702; Аналитичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г. за сметка „Клиенти“, кореспонденция 453/2; Аналитичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г. за сметка 702 „приходи от продажба на стоки“, кореспонденция 411; Оборотна ведомост за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; Главна книга за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; К. книга в лева за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г. за „Тайгър Фарм“ ЕООД; Свидетелство за регистрация на ФУ. От страна на дружеството-доставчик не са представени сключени договори за доставка с ревизираното лице, търговска кореспонденция между тях – заявки/поръчки за материали, транспортни документи, респективно с какъв транспорт е извършен превоза на процесните стоки, предвид че във фактурите е вписан и транспорт. Не са представени и документи за произхода на стоките

В хода на ревизията, от страна на приходните органи е установено, че дружеството-доставчик е вписано в АВ, ТР на 11.06.2008 г., с капитал в размер на 5 000.00 лв., на 08.08.2018 г. същото е преобразувано от ООД в ЕООД, като дяловете на Б. Б. и Д. Б. са били продадени на Я. Г.. Констатирано е, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 14.03.2009 г. и deregистрирано по ЗДДС на 08.05.2019 г. във връзка с наличие на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. От извършена справка в ИС на НАП, от която е установено, че дружеството-доставчик е включило в Дневник за продажби четири броя фактури с получател ревизираното дружество за период м. ноември 2018 г., както и че от негова страна е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за период 2018 г. От страна на ревизиращите органи е посочено, че в ИС на НАП липсват данни същото да е разполагало със собствени активи за периода м. ноември 2018 г. Установено е, че дружеството-доставчик е имало назначени лица на трудов договор – всички прекратени преди периода на издаване на фактурите към ревизираното лице – преди м. ноември 2018 г. Констатирано е, че дружеството-доставчик има четири броя deregистрирани фискални устройства с дистанционна връзка към НАП и два броя регистрирани фискални устройства, вписани са: обект за ТЕ с хранителни стоки, обект за продажба на закуски, обект за други услуги, некласифицирани другаде. Установено е, че дружеството-доставчик има задължения към НАП в големи размери, предмет на неговата дейност: деклариран пред НАП, НСИ К. 2008 код: 7490 – Други професионални дейности, некласифицирани другаде, Н. 2003 код: 7487 – Други дейности в областта на бизнесуслугите, некласифицирани другаде.

От страна на ревизираното дружество във връзка с извършените доставки, в хода на ревизията е изискано да представи всички относими документи по отношение на същите, включително и писмени обяснения. От негова страна в хода ревизията са представени копия на фактурите, стокови разписки, фискални касови бонове и пътни листа към фактурите. Не са представени договори за доставка, нито заявки/поръчки за материалите на спорните фактури, информация за мястото на закупуване на материалите – склад, обект, адрес. От страна на ревизираното дружество са представени пътни листа, с всички данни, както следва: „Форд Транзит“, с рег. [рег.номер на МПС], маршрут: С.,[жк]– С., [улица] – „Т М.“, водач на МПС: Л. С.. От страна

на ревизиращите органи е извършена справка в ИС на НАП във връзка с посоченото МПС в пътните листа, от която е установено: посоченото МПС с рег. [рег.номер на МПС] не е товарен автомобил „Форд Транзит“, а е лек автомобил „Нисан Примера“, собственост на физическото лице С. М.. Органите по приходите не са установили това лице да е било на трудов договор в „Бодибо 65“ ЕООД или „Тайгър Фарм“ ЕООД или същото да е отдало под наем МПС на дружествата. Органите по приходи са установили, че предмет на спорните доставки през м. ноември 2018 г. са строителни материали и от представените пътни листа е констатирано, че същите са превозени от [населено място],[жк]до [населено място], в тази връзка от страна на ревизираното лице не е представена информация в кой негов обект са вложени материалите, респективно място, където същите се съхраняват

С оглед установените обстоятелства, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

В обобщение, предвид изложените факти и обстоятелства, установени при прегледа на представените доказателства и на информацията, съдържаща се в информационната система на НАП, ревизията е приела, че доставчиците не са били в състояние да извършат фактурираните доставки на стоки. Във връзка с всички описани по-горе констатации на жалбоподателя са определени и лихви за ДДС, посочени в таблицата на РА.

Недоволен от издадения РА, ревизираният субект е оспорил същият пред Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място]. С жалбата по административен ред, от страна на ревизираното лице са представени доказателства във връзка със спорните доставки, както следва:

- Декларация от Н. С. М., с която същият е декларирал, че преди няколко години е осъществил помощ на свой приятел за транспортиране на аптечно оборудване от склад в [населено място] до негова аптека в [населено място], находяща с в „Т-М.“; Декларация от М. Й., декларирал осъществена от него помощ на приятел във връзка с транспортиране на аптечно оборудване склад в [населено място] до негова аптека в [населено място], находяща с в „Т-М.“, както и че не е поискал парична сума за транспорта и е помогнал за товаро-разтоварните дейности и монтажа на обзавеждане; Декларация от М. Г. Г., с която същият е декларирал, че преди няколко години е предоставил на свой приятел камион, марка „И.“ с ДК [рег.номер на МПС], за транспорт на аптечно обзавеждане от склад в [населено място], до новооткриващ се търговски обект – аптека в [населено място], в магазин от веригата на „Т-М.“, както и че предвид приятелските отношения със „С.“ не е поискал парична сума за услугата;

- Доказателства във връзка с доставките от „ПКС Фарма 166“ ЕООД – Фактура №0...4/16.09.2017 г., с приложен към нея касов бон и опис на лекарства, Фактура №0...5/19.09.2017 г., с приложен към нея касов бон и опис на лекарства; Фактура №0...7/24.09.2017 г., с приложен към нея касов бон и опис на лекарства, Фактура №0...9/29.09.2017 г., с приложен към нея касов бон и опис на лекарства, копие на У. акт на „ПКС Фарма 166“ ЕООД, Приемо-предавателен протокол към договор за покупко-продажба №2/17.06.2016 г. от 17.06.2016 г., за предаване на аптечно оборудване, подписан между „Скайфарм“ ЕООД и „ПКС Фарма 166“ ЕООД, Приложение № 1 към Договор за покупко-продажба № 2/17.06.2016 г. – 2 бр., платежни нареждания, Фактура № 0...65/17.06.2016 г., с предмет: „по договор № 4/17.06.2016 г.“, издадена от „Скайфарм“ ЕООД на „ПКС Фарма 166“ ЕООД, платежни нареждания; Фактура №3...63/17.06.2016 г., с предмет: „по договор №2/17.06.2016 г.“; Договор № 2/17.06.2016 г. за покупко-продажба на аптечно оборудване, сключен между „Скайфарм“ ЕООД – Продавач и „ПКС Фарма 166“ ЕООД – Купувач, нотариално заверен; Договор № 4/17.06.2016 г. за покупко-продажба на стока, сключен между „Скайфарм“ ЕООД – Продавач и „ПКС Фарма 166“ ЕООД – Купувач, нотариално заверен; Приемо-предавателен протокол към Договор за покупко-продажба № 4/17.06.2016 г., съставен на 17.06.2016 г. между „Скайфарм“ ЕООД и „ПКС Фарма 166“ ЕООД за предаване на лекарствени продукти, хранителни добавки и козметика по опис,

приложен към приемо-предавателния протокол; Справка за стокова наличност в аптека, находяща се в [населено място], [улица];

- Доказателства във връзка с доставките от „ПКС Фарма 911“ ЕООД – Фактура №0...130/29.12.2017 г., с предмет: „продажба на лекарствени препарати по опис“, с приложен опис на лекарствени продукти, предмет на фактурата; Договор № 1/17.06.2016 г. за покупко-продажба на аптечно обзавеждане и оборудване, сключен между „Скайфарм“ ЕООД – Продавач и „ПКС Фарма 911“ ЕООД – Купувач, нотариално заверен, ведно с Приложение № 1 към него, представляващо опис на стоките; Приемо-предавателен протокол към договор за покупко-продажба № 1/17.06.2016 г.; Договор № 3/17.06.2016 г., сключен между „Скайфарм“ ЕООД – Продавач и „ПКС Фарма 911“ ЕООД – Купувач, нотариално заверен, с приложен към него Приемо-предавателен протокол за предаване на лекарствени продукти, хранителни добавки и козметика в справка за стокова наличност на аптека, находяща се в [населено място], С. Е. Център към дата 16.06.2016 г.;

- Доказателства във връзка с доставките от „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД: Договор от 03.12.2018 г., сключен между „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД – Продавач и „Тайгър Фарм“ ЕООД

за покупко-продажба на специализирано търговско и складово оборудване, описано в Приложение № 1 към договора, Приложение № 2 към договора от 03.12.2018 г., представляващо приемо-предавателен протокол за предаване на стоките, предмет на договора; Копие на Фактура №0...782/03.12.2018 г., издадена от „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД с получател „Тайгър Фарм“ ЕООД;

- Доказателства във връзка с доставките от „Бодибо 65“ ЕООД: Фактура №0...169/23.11.2018 г., с предмет: „лепило за топлоизолация /30кг./, окачен таван /пана/, анкер окачвач и транспорт“, с приложена Стокова разписка № 0...169/23.11.2018 г. с опис: „лепило за топлоизолация /30кг./, окачен таван /пана/, анкер окачвач и транспорт“, с приложен касов бон и Пътен лист с посочени данни за МПС, шофьор и маршрут; Фактура № 0...162/21.11.2018 г., с предмет: „гипсокартон GKB 12.5, Профил CD, Профил UD, фюгенфюлер /30 кг./, изолационен грунд /8 л./, транспорт“, с приложен касов бон, ведно със Стокова разписка № 0...162/21.11.2018 г., с опис на материалите и Пътен лист с посочени данни за МПС, шофьор и маршрут; Фактура №0...156/19.11.2018 г., с предмет: „лепило Adhesive, лепило пластирол /30 кг./, гипсово лепило /30 кг./, гипсокартон GKB 12.5, транспорт“, с приложен касов бон, ведно със Стокова разписка №0...156/19.11.2018 г. с опис на материалите и Пътен лист с посочени данни за МПС, шофьор и маршрут; Фактура № 0...147/14.11.2018 г., с предмет: „каменна вата, гипсова шпакловка /25 кг./, дълбокопроникващ грунд /16 л./, дюбели Р. /100 бр./, транспорт“, с приложен касов бон, ведно със Стокова разписка № 0...147/14.11.2018 г. с опис на материалите и Пътен лист с посочени данни за МПС, шофьор и маршрут;

- Снимки на аптека в Т-М., на техника, снимки на обекта /л. 24-188/

С мотивирано Решение № 1554/05.10.2021 г. на ИД Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден в частта относно установените задължения за ДДС и лихви за данъчни периоди м. Август 2017 г., м. Септември 2017 г., м. Декември 2017 г., м. Март 2018 г. и м. Декември 2018 г. – главница в общ размер 21 753.78 лв. и начислени лихви за забава по фактури, издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД, „Бодибо 65“ ЕООД, „ПКС Фарма 911“ ЕООД и „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният ревизионен акт съдържа разпоредителна част в

табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото са представени: Заповед № РД-84-2200-520/23.06.2020г. на Директор на ТД на НАП [населено място], с която И. М. Р., на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП [населено място] е определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вписан като възложител на ревизията и в качеството на заместващ на Р. Г. Я. на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ и Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], включително и доказателства за отсъствието на Р. Г. Я. към момента на издаване на ЗВР. Ревизионният акт е издаден и от И. В. А., ръководител на ревизията. Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ.служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и не е нищожен.

Правният спор се свежда до това дали са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет стоки. Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да пречат за упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 70 вр. чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

I. По отношение на доставките на стоки с предмет стоки по опис /лекарствени продукти/, по издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД и „ПКС Фарма 911“ ЕООД фактури:

В случая предмет на процесните фактури са доставки на стоки, представляващи лекарствени продукти, издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД и „ПКС Фарма 911“ ЕООД. Както се установи в хода на ревизионното производство, във връзка с депозираните документи и писмени обяснения от ревизираното лице и установеното от ИС на НАП за дружествата-доставчици, от страна на органите по приходите е прието за установено, че не се доказва реалност на извършените доставки. От страна на двете дружества-доставчици не са представени изисканите им в хода на ревизията писмени обяснения, нито доказателства във връзка с процесните доставки, които се характеризират със специфичен предмет на стоките, а именно лекарствени продукти. На първо място е установено, че „ПКС Фарма 166“ ЕООД

дори не притежава разрешение за осъществяване на търговия с лекарствени продукти. Този факт е проверен от Съда на официалната страница на Изпълнителна агенция по лекарствата, която издава разрешения за вписване в Публичен регистър на аптеките, търговците на едро, производителите и посредници при търговия с лекарства в България. По отношение на другото дружество „ПКС Фарма 911“ ЕООД както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство след справка на страницата на Изпълнителна агенция по лекарствата /<https://www.bda.bg/> е издадена Заповед № 3.-27/17.01.2018 г. е прекратено Разрешение № АП-1454/27.03.2017 г. за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека, открита на адрес: [населено място], [улица], „С. Е. център“, издадено на „ПКС ФАРМА 911“ ЕООД и с ръководител магистър-фармацевт П. И. Л., като същото е заличено от Регистъра на издадените разрешения за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека. Заповедта за прекратяване на разрешението е връчена по реда на чл. 61, ал. 1 от АПК, като съобщението е публикувано на 14.03.2018 г. на официалната страница на Изпълнителна агенция по лекарствата.

По отношение на доставките от „ПКС Фарма 166“ ЕООД, следва да се има предвид, че от страна на ревизираното дружество нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство не са представени всички спорни фактури, а именно: Фактура № 0...02/30.08.2017г., Фактура № 0...03/31.01.2017 г., Фактура № 0...06/20.09.2017 г. и Фактура № 0...08/28.09.2017г., за които се посочва, че са с предмет „стоки“. В тази връзка следва да се има предвид, че приложимата материалноправна норма на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, предвижда, че по отношение доставки на стоки или услуги, по които е получател, задълженото лице упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред.

За да може жалбоподателят да упражни спорното право, оригиналът на издадения данъчен документ следва да е при него в качеството му на получател по доставката. Правилото на чл. 113, ал. 2 от ЗДДС определя, че фактурата се издава най-малко в два екземпляра - за доставчика и получателя, а по силата на чл. 79, ал. 7 от ППЗДДС оригиналът на фактурата се предоставя на получателя по доставката. Фактурите не са представени нито в хода на ревизията /не фигурират в приложение I и II по делото/, нито в съдебното производство. С оглед непредставянето на фактурите за жалбоподателя чисто формално не е изпълнено изискването на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, тъй като задълженото лице не притежава данъчен документ, отговарящ на законовите изисквания.

Относно останалите фактури, издадени от „ПКС Фарма 166“ ЕООД, представени с описи от страна на ревизираното лице, Съдът намира изводите на органите по приходите също за правилни и законосъобразни. На първо място безспорно е установено, че спорните фактури са включени в дневниците за продажби на дружеството-доставчик за данъчен период м. август 2017 г. и м.септември 2017 г. Предвид твърдението, че същият е търговец на лекарствени продукти /което не е доказано по делото/, в хода на ревизията е безспорно установено, че в дневниците за покупки на доставчика за процесните периоди липсват данни за покупки на лекарствени продукти. Не са представени доказателства за осъществено разплащане по спорните фактури, не са представени издадени от регистрираното на дружеството-доставчик ЕКАФП фискални касови бонове, предвид твърдението за плащане в брой от страна на ревизираното лице. От страна на ревизираното дружество не се представиха изискваните му счетоводни документи, необходими за изготвяне на съдебно-счетоводната експертиза по делото, поради което беше заличено нейното изготвяне. Тези счетоводни документи са необходими за установяване отчел ли е доставчикът приход, а жалбоподателя разход. Съгласно константната съдебна практика на ВАС, когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция. В случай, че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да

бъдат представени доказателства за използване на полученото. Законова дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Другият необходим елемент, според законовата дефиниция за доставка /по стария ЗДДС/, е същата да е извършена на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителният факт на доставката е установен.

Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството /ЗСч./. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход. Не са представени никакви други придружаващи фактурите документи като договори за доставка, спецификации на съответните лекарствени продукти, търговска кореспонденция между двете дружества – заявки/поръчки. Не са представени и транспортни документи относно доставката на тези лекарствени продукти.

Друг съществен момент имащ значение за спорните доставки е, че дружеството-доставчик не е притежавало разрешение за търговия с лекарствени продукти, а съгласно Закон за лекарствените продукти и хуманната медицина при осъществяване на търговия с лекарства е задължително на конкретното лице да бъде издадено разрешение стига то да отговаря на законовите изисквания.

Аналогични са изводите и по отношение на спорната фактура с предмет лекарствени продукти, издадена от „ПКС Фарма 911“ ЕООД, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни. Процесната фактура е издадена на 29.12.2017 г., а дружеството е с отнето разрешение за търговия с лекарствени продукти, считано от 14.03.2018 г. Към процесната фактура е представен опис на лекарствения продукт, но същият не е достатъчно доказателство за реалност на спорната доставка. Следва да се има предвид, че за продажбата на лекарствени продукти освен разрешение за осъществяване на такава дейност, съответният търговец следва да отговаря на специфични законови изисквания, регламентирани в Закон за лекарствените продукти в хуманната медицина и подзаконовите нормативни актове – търговецът следва да разполага с помещение/склад и превозни средства, в които правилно да съхранява и транспортира лекарствените продукти. При издадено разрешение за производство на лекарства, търговецът може да извършва търговия/дистрибуция само на лекарствата, които е произвел, а когато има издадено разрешение за внос има право да извършва търговия само с лекарствата, които внася. Като търговец/дистрибутор на лекарствени продукти, дружеството има следните задължения – да търгува само с разрешени от закона лекарства, да търгува с лекарства, чиито срок на годност не е изтекъл, да се снабдява с лекарства от производители, вносител или търговци, които имат издадено разрешително, да съхранява документите за покупка и продажба на лекарствени продукти, да проверява дали производителят или вносителят, от когото закупува лекарствата разполага с разрешително. Дружеството, получило разрешение за търговия с лекарства може да снабдява с лекарствени продукти само

и единствено: други търговци на едро, които имат издадено разрешително от Изпълнителна агенция по лекарствата, болници, аптеки и дрогерии, лекари и зъболекари, работещи на места, където няма аптека, Министерство на отбраната, Министерство на вътрешните работи и Министерство на здравеопазването за собствени нужди и лечебни заведения, сключили договор с Националната здравноосигурителна каса с необходимите им лекарства. При извършването на такъв вид дейност, търговецът на лекарства следва да спазва изискванията на така наречената „дистрибуторска практика“, а именно: да осигури условия за съхранение на лекарствените продукти и квалифициран персонал, да изисква разрешението на търговците, с които търгува, да осигури необходимите условия на транспорт на лекарствените продукти /нпр. температура, влажност/, да осигури информация за качеството на лекарствените продукти. При транспортиране на лекарствените продукти, търговецът е длъжен да не допуска повреда, да спазва изискванията за противопожарна охрана /в случай, че се касае за леснозапалими продукти/, да осигури подходящи и безопасни транспортни средства, така че да не се наруши целостта на опаковката и да се предотврати замърсяване. Помещенията/складовете, в които се съхраняват лекарствените продукти следва да отговарят на определени хигиенни и санитарни изисквания. Вярно е, че едва в хода на административното обжалване са представени доказателства за лекарствените продукти, предмет на фактурата, издадена от „ПКС Фарма 911“ ЕООД. Видно от представените справки за стокови наличности относно произхода на лекарствените продукти, в същите са включени и такива, закупени от предходен доставчик „Скайфарм“ ЕООД през 2011 г., 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. Предвид гореизложеното възниква въпросът свързан със срока на годност на лекарствените продукти към издаване на процесната фактура – 29.12.2017 г. Ноторно и житейски известен факт е срокът на годност на всеки лекарствен продукт, а видно от представената справка е, че част от тези лекарствени продукти са с изтекъл срок на годност много преди датата на издаване на фактурата от „ПКС Фарма 911“ ЕООД.

Друг съществен момент е, че между двете дружества-доставчици и ревизираното лице е установена свързаност по смисъла на нормите на ДОПК, което е още един довод във връзка със законосъобразността на изводите на органите по приходите относно фиктивността на процесните доставки.

С оглед представените по делото доказателства, включително и процесуалното поведение на жалбоподателя и предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че сочените като доставчици на лекарствени продукти въобще не отговарят на законите изисквания за продажба/дистрибуция на лекарствени продукти. Видно от жалбата срещу ревизионния акт е, че жалбоподателят навежда доводи, че органите по приходите не са оспорили фактурите. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите. Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти.

Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на стоките по фактурите, не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. В тази връзка ревизионният акт в тази част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен, а жалбата отхвърлена като неоснователна и недоказана.

II. По отношение на доставките на стоки с предмет стоки по опис /търговско и складово оборудване и строителни материали/, по издадени от „ПКС Фарма 911“ ЕООД, „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД и „Бодибо 65“ ЕООД фактури:

Органите по приходите са приели, че от представените в хода на ревизията и административното оспорване на ревизионния акт доказателства не се доказва по безспорен начин реалността на спорните доставки. Настоящият съдебен състав намира РА и в тази му

част за правилен и законосъобразен.

Преди всичко следва да се има предвид и процесуалната активност на дружеството-жалбоподател в съдебния процес – от негова страна както се посочи в т. I, не се представиха изисканите му счетоводни документи, имащи значение за доказване реалността на спорните доставки, поради което бе заличено допускането на съдебно-счетоводна експертиза. По този начин щеше да се установи отчел ли е всеки един от доставчиците приходи, а ревизираното лице – разход. В тази връзка аналогични са изводите на съда, изложени в т. I относно значението за отчитане на приход от доставчиците и отчитане на разход от дружеството-получател на доставките, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни отново.

По отношение на дружеството „ПКС Фарма 911“ ЕООД, следва да се има предвид, че от негова страна не са представени двете фактури с предмет: „търговско оборудване“, нито придружаващи същите документи – договори за доставка, оферти, заявки, доказателства за транспорт и конкретен обект, за който е закупено съответното оборудване, респективно какво представлява същото. Такива доказателства не са представени и от страна на ревизираното лице, включително и копия на спорните фактури. Относно липсата на фактури, аналогични са изводите на съда, изложение в т. I от настоящия съдебен акт, поради което няма да бъдат преповтаряни. Едва в хода на административното оспорване на издадения ревизионен акт са представени доказателства във връзка с предмета на спорните фактури. Представени са договори за покупко-продажба на аптечно обзавеждане, сключени между „Скайфарм“ ЕООД – продавач и „ПКС Фарма 911“ ЕООД – Купувач, респективно приемо-предавателни протоколи за аптечното обзавеждане. Със същите е целено да се докаже, че дружеството-доставчик е разполагало с предмета на процесните фактури и че същото е придобито от предходен доставчик. Към тези доказателства, обаче не са представени издадени фактури, транспортни документи, респективно доказателства за извършено плащане.

Такива документи за осъществено разплащане по процесните фактури не са представени нито в хода на ревизията, административното и съдебното производство от страна на ревизираното лице и дружеството-доставчик. А, това както се посочи по-горе е от съществено значение. Липсват и представени транспортни документи, респективно за чия сметка е бил превозът на оборудването. От страна на ревизираното лице са представени декларации от Н. С. М., с която същият е декларирал, че преди няколко години е осъществил помощ на свой приятел за транспортиране на аптечно оборудване от склад в [населено място] до негова аптека в [населено място], находяща с в „Т-М.“; от М. Й., декларирал осъществена от него помощ на приятел във връзка с транспортиране на аптечно оборудване склад в [населено място] до негова аптека в [населено място], находяща с в „Т-М.“, както и че не е поискал парична сума за транспорта и е помогнал за товаро-разтоварните дейности и монтажа на обзавеждане; от М. Г. Г., с която същият е декларирал, че преди няколко години е предоставил на свой приятел камион, марка „И.“ с ДК [рег.номер на МПС], за транспорт на аптечно обзавеждане от склад в [населено място], до новооткриваш се търговски обект – аптека в [населено място], в магазин от веригата на „Т-М.“, както и че предвид приятелските отношения със „С.“ не е поискал парична сума за услугата. Тези документи по своята същност са частни удостоверителни документи, които не обвързват съда с доказателствена сила, освен това същите са оспорени имплицитно от органа по приходите в административната фаза на ревизионното производство, и аналогични в тази връзка са изводите на съда от т. I, поради което не следва да се преповтарят. Не са представени и конкретни доказателства, удостоверяващи, че действително търговското обзавеждане е било предназначено за обект – аптека, находяща се в [населено място], „Т-М.“.

Относно фактурата издадена от „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД, съдът намира също за правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите. Безспорно така представените доказателства само от страна на ревизираното лице не удостоверяват реалност

по спорната фактура. Не са представени транспортни документи, доказателства за търговска кореспонденция между двете дружества, респективно стокова разписка или складова. Доказателства за чия сметка е извършен транспортът, респективно монтажът на процесното оборудване, независимо от представените в хода на административното оспорване декларации от горепосочените лица. От декларираното в същите не става ясно коя доставка от кое дружество-доставчик касаят. Съответно възниква въпрос, защо в процесната фактура е включен в цената и монтаж на оборудването, като съобразно декларациите монтажът е извършван безплатно от лица, приятели на управителя на ревизираното лице. При така установеното, не следва извод за реално получаване на процесните стоки от ревизираното лице, в тази връзка представеният договор за покупко-продажба между „Пауър Ойл Трейдинг“ ЕООД и ревизираното лице, то договърът е годен да установи единствено възникнала облигационна връзка между страните, но не реалност на спорната доставка на стоки. Липсват и стокови разписки, предвид че същите са основание за доставчика да издаде фактура, тъй като той се е задължил да предаде стоката, а складовата разписка документира заскладяването на стоките при получателя, т.е. с нея се задължава материално-отговорното лице, получило стоките при купувача, което показва, че те реално са получени във фирмата и доставката не е фиктивна.

По отношение на „Бодибо 65“ ЕООД. Само и единствено от това дружество-доставчик в хода на ревизията са представени доказателства във връзка със спорните доставки на строителни материали – копия на спорните фактури, стокови разписки; дневни финансови отчети от 14.11.2018 г., 19.11.2018 г., 21.11.2018 г. и 23.11.2018 г.; Хронологичен регистър за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. за сметка „Клиенти“, „Тайгър Фарм“ ЕООД; СД по ЗДДС за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; Дневник за продажби от 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; Хронологичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г., кореспонденция 453/2; Хронологичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г., кореспонденция 702; Аналитичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г. за сметка „Клиенти“, кореспонденция 453/2; Аналитичен регистър за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г. за сметка 702 „приходи от продажба на стоки“, кореспонденция 411; Оборотна ведомост за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; Главна книга за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г.; К. книга в лева за периода 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г. за „Тайгър Фарм“ ЕООД; Свидетелство за регистрация на ФУ. Не са представени издадени фискални касови бонове, договори за покупко-продажба, търговска кореспонденция между дружествата – оферти, заявки/поръчки.

Така представените стокови разписки преценени в съвкупност с останалите доказателства по делото не удостоверяват реалност на доставките. Вярно е, че при реалното приемо-предаване на стоките доставчикът издава стокова разписка, а купувачът – складова разписка. Стоковата разписка е основание за доставчика да издаде фактура, тъй като той се е задължил да предаде стоката, а складовата разписка документира заскладяването на стоките при получателя, т.е. с нея се задължава материално-отговорното лице, получило стоките при купувача, което показва, че те реално са получени във фирмата и доставката не е фиктивна. В случая такава складова разписка липсва и по отношение на трите дружества-доставчици, издатели на спорните фактури. Едва в хода на административното оспорване са представени издадени фискални касови бонове. Представени са пътни листи, като в хода на ревизията след извършена справка е установено, че посоченото МПС с рег. [рег.номер на МПС] не е товарен автомобил, както е посочено, а лек такъв – модел „Нисан Примера“. При така установеното, не се установява реалност на спорните доставки на строителни материали. Не са представени и доказателства в кой обект на ревизираното дружество същите са вложени.

Наличието на издадени фактури и сключени договори не е достатъчно за удостоверяване наличието на спорните доставки. Догорите могат да бъдат заместени само от фактурите, но това не значи, че те обективират реално извършени доставки, а само съвпадение на волеизявленията на страните в тях, че са съгласни да постигнат като резултат договореното

между тях по доставките. В тази връзка нееднократно в свои решения ВАС, е имал повод да застъпи схващането, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. Докато при сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждаване на договорения резултат, при доставката по смисъла, вложен от законодателя в ЗДДС - чл. 6, ал. 1, респ. чл. 9, ал.1 от ЗДДС не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - предаване на стоката или извършването на услугата. Това означава, че наличието само на договор, респ. на фактура, не може да породи правомерно упражняване право на данъчен кредит за получателя по доставките, ако той не установи, че издадените му фактури обективират реално осъществени доставки на стоки и/или услуги. За доказване на реалното изпълнение на доставките на стоки и/или услуги задължение е на получателя, за да може да упражни правомерно правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит да притежава доказателства за изпълнение на доставките. В този смисъл неоснователно е оплакването, че получателят е поставен в неравностойно положение. Този, който черпи права от доставката, а в случая това е получателят на стоките и услугите, следва да докаже наличието на всички положителни предпоставки на закона за да извърши законосъобразно приспадане на ДДС - чл. 6, ал.1, чл. 25, ал.1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС.

Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства, че доставчиците са разполагали със стоките, предмет на доставката. Предвид липсата на такива, не може да се направи обоснован извод, че дружествата-доставчици са разполагали с процесните стоки. В тази връзка и Решение на съда на Европейския съюз от 18 юли 2013 г. по дело C-78/12, т. 38, в която изрично се посочва, че за преценката дали са налице предпоставките за правото на приспадане на данъчен кредит може да се вземат предвид данни относно доставки предхождащи или следващи разглежданите в основното производство. Относно доказване реалността на доставките следва да се съобрази и Определение на Съда на европейския съюз от 4 юли 2013 г. по дело C-572/11, съгласно което член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност. Запитващата юрисдикция е длъжна в съответствие с националните правила относно събирането на доказателства да извърши глобална преценка на всички факти и обстоятелства по спора, с който е сезирана, за да определи дали е такъв случаят на доставките, за които се отнасят разглежданите в главното производство фактури.

При съвкупната преценка на доказателствата, съдът намира, че от същите не се удостоверява действителност на извършените доставки на стоки от страна на дружествата-доставчици. Следователно тезата на жалбоподателя, че наличието на документи като процесните фактури, договори, касови бонове, пътни листове, стокови разписки, удостоверява реалността на процесните доставки е несъстоятелна и не се подкрепя от представените както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство доказателства.

При тези обстоятелства от представените доказателства за изпълнение на доставките не може да се направи извод, че те имат връзка с действително осъществени обективни факти и конкретно място на изпълнение на доставките. Поради това следва да бъдат приложени правните последици от обстоятелството, че фактурите и съпътстващите ги документи не съдържат данни за действително осъществена стопанска операция и не съставляват годни документи по смисъла на чл. 71, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, въз основа на които може да бъде упражнено правото на данъчен кредит. По изложените съображения, съдът не споделя

твърденията на жалбоподателя за доказани и действително осъществени доставки по спорните фактури – доколкото по принцип има посочен предмет. Това не съответства на цитираните изисквания за съдържанието на фактурите по правото на ЕС и националното право, предвид изискването, че фактурата следва да носи данни за осъществено данъчно събитие, които да могат да бъдат проверени, респективно да има връзка с други документи, в които се съдържат такива данни.

Следователно правилни са изводите на органите по приходите, че предметът на спорните доставки не е доказан от съпътстващите ги документи, а сами по себе си фактурите не доказват това. Фактурата като първичен счетоводен документ има за цел да отрази вече осъществили се факти в обективната действителност – обобщени чрез понятията за стопанска операция по възприетата технология на ЗСч и за доставка на стоки по смисъла на ЗДДС. Възникналите факти преди издаването на една фактура следва да могат да бъдат доказани с предвидените в закона способности и по-конкретно доказателствени средства, които установяват относими обстоятелства към действителното осъществяване на доставка от съответния вид. В тази връзка следва да се има предвид, че е налице оспорване на процесните фактури и съпътстващите ги документи още в хода на ревизията. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите.

Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на стоките по фактурите не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато не докаже, че действително е получил насрещната престация по доставката или реалност на доставката. Това е така, тъй като е страна по двустранен договор за доставка и трябва да знае, всички обективни факти, свързани с осъществяване на доставката. Когато не установи такива факти, следователно не е участвал при осъществяване на доставката, а след като притежава фактура, която не е свързана с получена от него доставка по двустранен договор, то следва извод и знание за формално (документално) издаване на фактурата.

От постоянната съдебна практика на Съда на ЕС (например Решение от 14.12.2000 г. по дело *Emsland-Starke, C-110/99, R.*, стр. I-11569, т. 52 и 53, решение от 17.07.2014г., съединени дела *Angelo Torresi (C-58/13)* и *Pierfrancesco Torresi (C-59/13)*, ECLI:EU:C:2014:2088, т. 42 – 46 и други) следва, че за да се установи наличието на злоупотреба с право по правото на Съюза, са необходими обективен и субективен елемент, които съответно изискват да бъде установено следното:

А) обективният елемент на злоупотребата с право изисква от определена съвкупност от обективни обстоятелства да следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в правната уредба на Съюза условия, целта, преследвана от тази правна уредба, не е постигната.
Б) субективният елемент на злоупотребата с право изисква да е налице намерението да се получи неправомерно предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване.

Когато не може да се направи извод, че се касае за действително осъществена доставка, такива данни могат да сочат на извод за привидно съглашение. Твърдението на ответника, че жалбоподателят като получател по процесните фактури е знаел, че участва в привидни сделки, е относимо към субективния елемент на злоупотребата с право. Знанието на страната, свързано с привидността на сделката, се свежда до два отделни елемента – възможност за знание и задължение за знание. Същите могат да бъдат сведени до изясняване на обстоятелството дали получателят е положил грижата на добрия търговец и дължимите в тази връзка усилия с оглед естеството на конкретната доставка, т.е. касае положителни действия.

Така според практиката на Съда на ЕС: "Когато получателят по доставката, въпреки положените дължими усилия в рамките на разумното, не е знаел, че сделката е привидна, следва да се счита за добросъвестен, и правото на приспадане не може да бъде отказано, дори и да са налице обстоятелства, които сочат на друго. Според Съда на ЕС, установяването на режим на обективна отговорност би надхвърлило необходимото за защита на държавното съкровище" (в този смисъл Решение от 11.05.2006 г. по дело Federation of T. Industries и др., C-384/04, R., стр. I-4191, т. 32 и Решение от 21.02.2008 г. по дело Netto Supermarkt, C-271/06, Сборник, стр. I-771, т. 23).

Следователно, установяването субективния елемент - получателят е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е привидна или злоупотреба с право се отнася до спазването на принципа за добросъвестност от получателя по доставката. Този принцип отразява дължимото поведение, произтичащо от общата забрана за злоупотреби и измами, както и от принципа, съгласно който никой не може да се ползва от правата, предоставени от правния ред на Съюза, с измамна цел или с цел злоупотреба и от принципа на защита на оправданите правни очаквания. За значението, което се отдава на добросъвестността на данъчнозадълженото лице, в контекста на правото на приспадане на ДДС, свидетелства съдебната практика на Съда на ЕС:, изразена в решения Optigen и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, EU:C:2006:16, K. и Recolta Recycling, C-439/04 и C-440/04, EU:C:2006:446, Mahagibben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, Tyth, C-324/11, EU:C:2012:549, както и определения Forwards V, C-563/11, EU:C:2013:125 и Jagieio, C-33/13, EU:C:2014:184, както и например:

Търговците, които взимат всички мерки, които са необходими, за да гарантират, че техните сделки не са свързани с измама, независимо дали това е измамно избягване на ДДС или друга измама, трябва да могат да разчитат на законността на тези сделки, без риск да загубят правото на приспадане на ДДС (в този смисъл C-384/04 Federation of T. Industries and Others [2006] E. I-0000, § 33). Не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама (вж. в този смисъл Решение от 27.09.2007 г. по дело Teleos и др., C-409/04, Сборник, стр. I-7797, т. 65 и 68, Решение по дело Netto Supermarkt, т. 24 и Решение от 21 декември 2011 г. по дело Vlaamse Oliemaatschappij, C-499/10, т. 25).

Националната юрисдикция е задължена да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по това дело, за да определи дали данъчнозадълженото лице е действало добросъвестно и е взело всички мерки, които могат разумно да се изискват от него, за да се увери, че осъществяваната операция не го довежда до участие в данъчна измама. В хипотезата, при която тази юрисдикция стигне до извода, че с оглед на обективни данни е доказано, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била част от извършена от другата страна по доставката измама, и че не е взело всички зависещи от него разумни мерки за избягване на тази измама, ползването от правото на освобождаване от ДДС би могло да му бъде отказано (в този смисъл решение Mecsek-Gabona, EU:C:2012:547, т. 53 и 54). Грижата на добрия търговец представлява мярка за добросъвестно поведение на получателя по доставката по смисъла на чл. 302 ТЗ. Ако не е положена тази грижа, търговецът е недобросъвестен, в който случай при наличие на обстоятелства, сочещи на злоупотреба по правото на ЕС, следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит. Добросъвестността на търговеца, получател по доставката, не може да съставлява самостоятелно основание за признаване на правото на приспадане без да е доказано реалното получаване на стоките или услугите по сделката. Това е така, тъй като без да получена доставката, не възниква право на приспадане на данъчен кредит. Добросъвестният търговец, ако действително е получил стоките или услугите, следва да разполага с доказателства за предаването стоките и приемането на услугите. С оглед на това, ако е положил дължимата грижа, следва да разполага с всички доказателства за осъщественото изпълнение по доставката, в противен случай следва да може да представи

разумно обяснение защо не разполага с доказателства.

Тези факти са налице в процесния случай, тъй като жалбоподателят не представи относими доказателства за обстоятелства, които според естеството на спорните доставки, сочат изводи за изпълнението им. Съответно на това жалбоподателят не е положил дължимата грижа, а именно грижата на добрия търговец да води делата си по начин, който му позволява да докаже правата си съответно да бъде осъществен контрол от органите по приходите върху законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Следва да се има предвид, че не е достатъчно условие за реалност на доставките по процесните фактури е издаването на същите и начисляването на данъка по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Това обстоятелство се отрича от изричните разпоредби на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС (данъчен кредит и право на приспадане на данъчен кредит), съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Аргумент в тази насока е и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която норма, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Това води до извод, че съществува изискване лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател съответната доставка на стока или услуга, съответно другото данъчно задължено лице да е реалният доставчик на доставката на стока или услуга. Следователно както се посочи по-горе, настоящата съдебна инстанция не споделя изводите, че доказателство за реалността на доставките по процесните фактури е самото издаване на същите, извършеното плащане и начисляването на данъка по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Отделно от това по делото не се представиха доказателства за материална и кадрова обезпеченост на дружествата-доставчици.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая от представените фактури и съпътстващите ги документи се установява само формално документиране на спорните доставки между ревизираното лице и сочените за негови доставчици дружества, но не и реалното осъществяване на тези доставки на стоки. В тази връзка, аналогични са мотивите на съда, изложени по т. 1 от съдебния акт относно цитираната съдебна практика на СЕС, касаеща доставки на стоки и услуги, поради което същата не следва да бъде преповтаряна отново.

Правото на приспадане на ДДС е обусловено от изпълнението на определени изисквания или материални условия от формално естество. Във връзка с материалноправните предпоставки и изисквания, чл. 168, буква а) от Директива 2006/112 определя, че за да може съответното лице да се ползва от право на приспадане, е необходимо, от една страна, то да е "данъчнозадължено" по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, за които иска да му се признае правото, впоследствие да бъдат използвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчнозадължено лице (в този смисъл решения от 6 септември 2012 г., Tyth, C-324/11, EU:C:2012:549, т. 26 и от 22 октомври 2015 г., PPUH Stehcemp, C-277/14, т. 28). Държавите членки имат задължение, което произтича от член 4, параграф 3 ДЕС, от член 325 ДФЕС и от член 2, член 250, параграф 1 и член 273 от Директива 2006/112, да вземат всички законодателни и административни мерки, с които може да се гарантира събирането на целия дължим на тяхната територия ДДС и да се осъществява борбата с измамите (решение от 17 декември 2015 г., WebMindLicenses, C-419/14, т. 41).

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни. Неприложими в случая са мотивите, изложени в Определение на Съда на Европейския съюз от 23 ноември 2017 г., постановено по дело C-314/17, в които се посочва, че принципите на данъчен неутралитет и на ефективност на общата система на ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка да откаже на получател по доставка правото да приспадне платения за получената доставка ДДС,

когато за една и съща доставка ДДС е събран, веднъж от доставчика, при положение, че същият го е посочил във фактурата, която е издал, и втори път, от получателя, в случай че националното законодателство не предвижда възможност за коригиране на ДДС при наличие на ревизионен акт.

Изходът на спора определя като основателна заявената от ответника претенция за заплащане на разноски по делото. В тази връзка и с оглед материалния интерес по делото в размер на 21 753.78 лв. главница, ведно с начислените лихви за забава в размер на 6238.88 лева, на ответника на основание чл. 8, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 889 лева.

По изложените съображения, Административен съд София - град, I - во отделение, 43-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Тайгър Фарм“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от С. С. – Управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-2221020003959-091-001/19.03.2021 г., издаден от Р. Г. Я., орган възложил ревизията и И. В. А., ръководител на ревизията, в потвърдената част с Решение № 1554/05.10.2021 г., издадено от ИД Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, относно определените задължения по ЗДДС за данъчни периоди: м. август 2017 г., м. септември 2017 г., м. декември 2017 г., м. март 2018 г. и м. декември 2018 г., вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 21 753.78 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 6238.88 лева.

ОСЪЖДА „Тайгър Фарм“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от С. С. – Управител да заплати на Национална агенция по приходите – Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място], сумата в размер на 2889 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

